

РЕШЕНИЕ

№ 5184

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разглежда докладваното от ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ Административно наказателно дело № 20211110213313 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от Б. Г. И. против Наказателно постановление № 19-4332-023869/15.11.2019г. на Началник група към СДВР, ОПП СДВР, с което са наложени административни наказания на осн. чл. 185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП.

Жалбоподателят иска да се отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно, незаконосъобразно и издадено в нарушение на административно производствените правила. Оспорва извършването на нарушението и приетата с наказателното постановление фактическа обстановка. Твърди, че наказанията са определени неправилно.

Представител на въззиваемата страна не е взел отношение по основателността на жалбата.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, **Съдът прие за установено следното от фактическа страна:**

На 23.10.2019г. около 15:09 часа Б. Г. И. управлявал лек автомобил

„Фолксваген“ модел „Туран“ с рег. №*** в гр.София по бул. „Драган Цанков“ с посока на движение от ул. „Лъчезар Станчев“ към бул. „Пейо Яворов“. На водача Б. Г. И. след кръстовището с ул. „Ж.Кюри“ е извършена проверка, при която е установено, че водачът управлява автомобила без годишен технически преглед, с изтекъл срок на свидетелство за управление на моторно превозно средство на 11.09.2019г. и с наложено наказание глоба с фиш, незаплатена в срока за доброволно изпълнение. За изложеното е съставен в деня на проверката акт за установяване на административно нарушение серия ГА №78561/23.10.2019г., послужил за издаване на обжалваното наказателно постановление.

Установената фактическа обстановка се доказва от административно-наказателната преписка, съдържаща акта за установяване на административно нарушение, справка картон на водача и показанията на свидетеля Р. А. Г., служител на ОПП СДВР.

Свидетелят по акта за установяване на административно нарушение Г. е потвърдил това свое качество в процедурата по съставяне на акта, но показанията му не са информативни относно обстоятелствата по извършената проверка. Съдът дава вяра на показанията на свидетеля относно участието му в процедурата по съставяне на акта, като изхождащи от лице, отразено в съдържанието му в това негово качество.

Съгласно справката - картон на водача свидетелство за управление на моторно превозно средство №283824373, издадено на 26.10.2018г. е със статус на валидно до 11.09.2019г.

При установеното от фактическа страна **съдът намери от правна страна следното:**

Жалбата е подадена в срока на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице срещу обжалваемо наказателно постановление в срока на обжалването му и процесуално е допустима, а разгледана по същество, се явява частично основателна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган съгласно компетенциите му според т. 2.10 от Заповед №8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи на Р.България Началник 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ ОПП СДВР, чието длъжностно качество се удостоверява посредством Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019г. Компетентността на актосъставителя също се удостоверява с Заповед

№8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи на Р.България в т. 1 от същата, а длъжностното му качество е удостоверено в Заповед №513з-5073/21.07.2015г. издадена от Директора на СДВР.

Актът е съставен в присъствие на един свидетел и на нарушителя, комуто е връчен в деня на съставянето му. При съставянето на акта са спазени изискванията на ЗАНН относно формата и съдържанието му. Не са постъпили възражения срещу акта.

Не са нарушени разпоредбите на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, след като актът за установяване на административно нарушение е съставен в деня на извършване на нарушенията. Наказателното постановление от 15.11.2019г. е издадено в срока на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Административните нарушения са описани достатъчно подробно, ясно и логично, за да бъде дадена възможност за ефективна защита.

От показанията на свидетеля не се установяват описаните в акта за установяване на административно нарушение обстоятелства. Въпреки това и самият жалбоподател не е ангажирал никакви доказателства в подкрепа на твърденията си за това, че не е извършил описаните в акта за установяване на административно нарушение административни нарушения.

Според съдебната практика относно приложението на правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените актове за установяване на административни нарушения действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване актът за установяване на административно нарушение се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства /решение №6811/30.11.2020г. на Адм.съд София по адм.дело №10076/2020г./ В този аспект съдът е събрал необходимите и възможни доказателствени средства за изясняване на обстоятелствата по делото, макар показанията на свидетеля да не са информативни относно нарушението.

I. Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада

управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на [чл. 171, т. 1](#) или [4](#) или по реда на [чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс](#) и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Относно административнонаказателното обвинение за извършено нарушение по чл. чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП доказателствено значение има отразеното в картоната на водача относно периода на валидност на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, според който към 23.10.2019г. свидетелството за управление на моторно превозно средство №283824373, издадено на 26.10.2018г., е невалидно.

Тъй като обстоятелствата по редовно съставения акт за установяване на административно нарушение не са оборени от наказаното лице, нито са налице други доказателства подкрепящи защитната му теза, съдът се позовава на отразеното в акта за установяване на административно нарушение, намирайки че се доказва осъществяването на състава на нарушенията по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 147, ал. 1 от ЗДвП от обективната и субективната му страна.

Деянито е извършено от субективна страна умишлено, като деецът е съзнавал настъпването на общественноопасните последици и общественноопасния му характер, като се е съгласявал със същите.

Правилно е наложено административното наказание, предвидено в субсидиарната санкционна разпоредба на [чл. 185 от ЗДвП](#) като вид и в абсолютноопределения му размер, поради което обсъждането на въпроса за неговата прекомерност е юридически безпредметно.

Поради изложеното и тъй като съдът не откри основания за изменение или отмяна на обжалваното наказателно постановление в обсъжданата му част, съдът на осн. чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал. 9 от ЗАНН следва да го потвърди в същата част.

II. Според разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на

пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП е бланкетна и конкретното задължение с неговата срочност на изпълнение е предвидена в Наредбата за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. В наказателното постановление не е посочена нито въпросната наредба, нито конкретно задължение от същата, поради което съдът намира, че административнонаказателното обвинение е неясно, с което е нарушено правото на защита. Предвид изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено в обсъжданата му част на осн. чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 2 от ЗАНН, като издадено в съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

III. Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, редакция към момента на извършване на деянието, издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител. С изменението на закона ДВ бр. 66/2023г. седма алинея е променена на алинея осма.

По отношение на наложеното административно наказание по [чл. 185 от ЗДвП](#) за допуснатото нарушение по [чл. 186, ал. 7 от ЗДвП](#), съдът счита, че материалният закон е приложен неправилно. Законодателят е предвидил налагане на глоба в размер на 20 лв. по [чл. 185 от ЗДвП](#) за нарушение на [този закон](#) и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание. [Разпоредбата на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП](#) предвижда, че издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител. Действително за жалбоподателя е установено, че е управлявал моторно превозно средство при наличието на незаплатен фиш. Това по никакъв начин не обосновава налагане на санкция по реда на [чл. 185 от ЗДвП](#), тъй като тази санкция е приложима само за такива нарушения, за извършването на които не е предвидено друго наказание. Настоящият случай не е такъв, тъй като разпоредбата на [чл. 186, ал. 7 от ЗДвП](#) въобще не съдържа

бележите на административно нарушение, което да бъде санкционирано по някакъв начин, доколкото законодателят е предвидел като единствена последица от неплащане на наложената глоба по фиш изпращане на преписката на публичен изпълнител за нейното принудително събиране. Поради това и обжалваното НП в тази част на осн. чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 1 от ЗАНН следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

Воден от горното на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 19-4332-023869/15.11.2019г. на Началник група към СДВР, ОПП СДВР в частта му, с което на Б. Г. И. е наложено административно наказание на осн. чл. 185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лева за нарушение на 150а, ал. 1 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 19-4332-023869/15.11.2019г. на Началник група към СДВР, ОПП СДВР в частта му, с което на Б. Г. И. са наложени административни наказания на осн. чл. 185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП.

Съдия при Софийски районен съд: _____